

The precision of the adult counts is not high. Assuming that all birds are present yields estimates for a single census from a 21% underestimate to a 13% overestimate in 1986, while in 1985 all single counts would have yielded underestimates ranging from 44% to 12%. The error is clearly too large for accurate monitoring. Hanssen's (1982) encouraging results with accuracies of $\pm 10\%$ for morning counts during the incubation period seem too optimistic, and cannot be directly applied in other study areas.

Variation between years

From the monitoring point of view the results obtained here are distressing. More problematic than the low precision *per se* is the fact that the proportion of the adult population encountered differed between the two study years. The number of adults observed in the colony did not differ between the two years ($t=0.89$, $df=12$, *ns.*). Since the breeding numbers differed in the two years (the population in 1985 was 22% greater than in 1986) a lower proportion of adults was present in 1985 than in 1986. The mean proportion of adults encountered in 1986 was about 99% (range 79–113%), and only about 72% (range 56–88%) in 1985. Thus it may be impossible to construct a correction factor that would be applicable between years in estimating breeding numbers.

The variation in the number of adults observed between years is probably the outcome of several factors. Feeding conditions may vary, causing different attendance patterns, and, as pointed out by Wanless & Harris (1984), a variable number of adult-plumaged non-breeders would be included in the counts. Even if many counts during one season might improve the breeding population estimate, the variation in efficiency between years is the actual problem. Thus for monitoring population changes in long-lived birds such as Herring Gulls, with small yearly changes in populations, adult counts appear to be ineffective and much less accurate than nest-counts.

Acknowledgements. Olli Järvinen and Hannu Pietiäinen commented on the idea. Antti Halkka, Martti Hario, Olli Järvinen and Risto A. Väisänen read the manuscript. The study was supported by the Academy of Finland, which is appreciated.

Selostus: Harmaalokkien aikuislaskentojen suurista vuotuisista tehokkuuseroista

Laskin aikuisia harmaalokkeja eräässä pienessä yhdyskunnassa Hangon edustalla vuosina 1985 ja 1986. Laskin molempina vuosina myös yhdyskunnan tarkan pesämäärän (49 vuonna 1985, 38 1986). Aikuislaskennat tehtiin Hanssenin (1982) menetelmän mukaisesti: luodon laelta lasketaan kaikki aikuiset muutama minuutti rantautumisen jälkeen. Tarkastelin kaikista laskennoista jaksoa, jonka aikana ei ollut havaittavissa aikuisten määrän muutosta. Tällainen jakso oli molempina vuosina muninnan mediaanipäivän ja kuoriutumisen mediaanipäivän välinen aika (kuva 1). Tätä jaksoa voidaan pitää parhaimpana laskenta-jaksona.

Yksittäisten laskentojen tehokkuus vaihteli suuresti: vuonna 1985 tavoitin 56–88% potentiaalisesta pesivästä aikuismäärästä, vuonna 1986 79–113% (oletin, että kaikki olisivat paikalla). Yksittäisen laskennan virherajat ovat siis varsin suuret.

Keskimäärin yhdyskunnassa oli paikalla 70–75 aikuista kumpanakin vuonna. Kun pidetään mielessä, että pesivä kanta 1985 oli 22% suurempi kuin vuonna 1986, laskennoissa tavoitettavien aikuisten osuus vaihtelee siis vuosittain samassa yhdyskunnassakin. Keskimäärin aikuisia lintuja oli v. 1986 paikalla suhteessa kaikkiin pesiviin peräti 99%, mutta 1985 vain 72% (kuva 1). Tämä havainto on seurannan kannalta huolestuttavampi kuin yksittäisen laskennan epätarkkuus. Voi olla mahdollista kehittää kerrointa, jonka avulla aikuismäärät voitaisiin muuntaa pesivien parien määräksi. Koska pitkäikäisen harmaalokin vuotuiset kannanmuutokset ovat yleensä paljon pienemmät kuin aikuislaskennan virheet, harmaalokin pesimäkannan ainoaksi seurantamenetelmäksi jää pesien laskenta.

References

- Ferns, P.N. & Mudge, G.P. 1981: Accuracy of nest counts at a mixed colony of Herring and Lesser Black-backed Gulls. — *Bird Study* 28:244–246.
- Hanssen, O.J. 1982: Evaluation of some methods for censusing larid populations. — *Ornis Scand.* 13:183–188.
- Kilpi, M. 1987: Do Herring Gulls *Larus argentatus* invest more in offspring defence as the season advances? — *Ornis Fennica* 64:16–20.
- Wanless, S. & Harris, M.P. 1984: Effect of date on counts of nests of Herring and Lesser Black-backed Gulls. — *Ornis Scand.* 15:89–94.

Author's address: Mikael Kilpi, Zoological Museum, University of Helsinki, P.Rautatiekatu 13, SF-00100 Helsinki, Finland